

آنچه در مورد ترجمه باید دانست برگرفته از صد کتاب ترجمه

■
خلاصه کلیدی از تعاریف، اصول، روش ها، مبانی، راهکارها، مدل ها،
نظریه ها و نمونه های ترجمه
■

دکتر فرزانه هراتیان

استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی

صدیقه درویش

کارشناس ارشد مترجمی زبان انگلیسی دانشگاه علوم تحقیقات

آنچه در مورد ترجمه باید دانست

مردمان	:	هراتیان، فرزانه
عنوان و نام پدیدآور	:	Haratian, Farzaneh
مشخصات نشر	:	تهران: نشر علم، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	:	۱۵۶ ص.
شابک	:	978-622-246-067-9
وضعیت فهرست نویسی	:	ایبیا
پادداشت	:	کتابنامه: ص. ۱۴۹-۱۵۵.
موضوع	:	زبان انگلیسی - ترجمه به فارسی
موضوع	:	English language - Translating into Persian
موضوع	:	ترجمه
موضوع	:	Translating and interpreting
شناسه افزوده	:	درویش، صدیقه
رده بندی کنگره	:	PE۱۴۹۸/۲
رده بندی دیویی	:	۴۲۸/.۲
شماره کتابشناسی ملی	:	۵۹۱۵۷۴۷

آنچه در مورد ترجمه باید دانست

از صد کتاب ترجمه

خلاصه کلیدی از تعاریف، اصول، روش‌ها، مبانی، راهکارها، مدل‌ها و نظریه‌ها و نمونه‌های ترجمه

دکتر فرزانه هراتیان

استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی

صدیقه درویش

ارشد مترجمی زبان انگلیسی دانشگاه علوم تحقیقات

آنچه در مورد ترجمه باید دانست

دکتر فرزانه هراتیان

صدیقه درویش

چاپ اول: ۱۳۹۸

شمارگان: ۵۵۰ نسخه

لیتوگرافی: باختر

چاپ: آزاده

قطع: وزیری

صفحه آرایشی: احمد علی پور

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۲۴۶-۰۶۷-۹

حق چاپ محفوظ است.

تهران _ خیابان انقلاب _ خیابان ۱۲ فروردین _
خیابان شهدای ژاندارمری _ بن بست گرانفر _ پلاک ۴
تلفن: ۶۶۴۱۲۳۵۸ - ۰۲۱

Www.elmpub.com

info@elmpub.com

nashreelm

مقدمه:

ترجمه تاریخ شگفت‌انگیزی دارد که تعاریف، نظریه‌ها، روش‌ها و راهکارهای متعددی را به نسبت توسعه دانش و پیشرفت تکنولوژی در خود جای داده است. ترجمه فنی علمی-هنری به حساب می‌آید که زکاوت و مهارت خاصی را می‌طلبد. مترجم ماهر باید بتواند با فرایند رمز گردانی (رمزگشایی و رمز گذاری دقیق) پیام، دانش، اندیشه و احساسات نویسنده را به خوبی در زبان مبدا با توجه به نوع متن (ادبی، علمی، خبری، تخصصی و...) و شکل بیان (گفتاری، شنیداری، نوشتاری، علامتی و...) و هدف نهایی نویسنده درک کند و با زبردستی در زبان مقصد بازآفرینی کند که به خاطر تفاوت‌های زبانی، فرهنگی و جغرافیایی و... امر نسبتاً دشواری به نظر میرسد.

تفاوت در ساختار دستوری و فرهنگی (خوراک، پوشاک، تعاملات، سبک زندگی و...) و مذهبی و ایدئولوژی‌های متفاوت حاضر در دو زبان، چالش‌هایی را برای مترجم ایجاد می‌کند که نسبت به آنها باید آگاهی کامل داشته باشد. گاهی بواسطه ماشینهای ترجمه و انواع فرهنگ‌های لغت اینترنتی، بعضی ترجمه را امر ساده‌ای تلقی می‌کنند که نیاز به تحقیق و مطالعه جدی ندارد. این در حالیست که بسیاری از دانشگاههای معتبر جهان در مقطع پسا دکتری رشته ترجمه، تسهیلات تحقیقاتی بسیاری را به منظور فراتر رفتن در دانش ترجمه فراهم می‌کنند.

در طی ده سال تدریس متون ترجمه در دانشگاههای مختلف و آشنایی با مشکلات دانشجویان در مقاطع مختلف با مسائل مربوط به ترجمه و سالها سخنرانی و جمع‌آوری مطالب مفید از مجلات و کتابهای بزرگان ترجمه و آشنایی با سبک تدریس اساتید برتر ترجمه در ایران، به کمک دانشجویان ارشد مترجمی بر آن شدیم که مطالب کلیدی و کاربردی و حتی مثال‌های جمع شده از بیش از صد کتاب را در کتابچه حاضر گردآوری کرده و تقدیم دانشجویان مترجمی کنیم. مطالب این کتاب را در دوازده فصل گنجاندیم که همان‌طور که در فهرست مشاهده می‌کنید تعریف، تاریخ، مراحل و انواع ترجمه، ویژگی‌های ترجمه خوب و مترجم ماهر، مقوله‌های ساختار دستوری در ترجمه، مقوله‌های فرهنگی و اجتماعی، بررسی ترجمه قرآن و متون مذهبی، نقد و ارزیابی ترجمه، تئوری‌های ترجمه، معرفی مترجمین شاخص ایرانی و نمونه‌هایی از ترجمه ایشان، نمونه‌هایی از ترجمه ماشینی و آثار ترجمه شده ادبی و تمارین ترجمه متون مختلف سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و

علمی... را شامل می‌شود. از اساتید بزرگوار و مطالب بسیار مفیدی که در کتاب‌هایشان در زمینه ترجمه آموختم و در این مجموعه استفاده کردم نهایت سپاس و قدردانی دارم: از اساتید محترم:

آذروش، اذرننگ، امامی، بیرجندی، بازارگادی، پورساعدی، تجویدی، جعفرزاده، دستیار، رشیدی، رحیمی، سعیدان، سعیدی، سعدی، صالحی، صفارزاده، عقیلی آشتیانی، فرحزاد، قربان زاده، کبیری، کمالی، لطفی ساعدی پور، مجیدی، محمودزاده، محمدی فر، مختاری اردکانی، مصلی نژاد، ملایی، ملا نظر، ملکانی، منصوری راد، میرزاسوزنی میمندی نژاد، میرحسینی، نجفی و نیلی پور.

مطمئناً این کتاب بدون نقص و ایراد نخواهد بود و جای بسی امتنان است که با نقطه نظرات خود ما را در تکمیل و ویرایش بهتر این کتاب همراهی کنید.

دکتر فرزانه هراتیان

استادیار گروه زبان

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد گرمسار

فهرست مطالب

فصل اول: تعریف ترجمه	۹
فصل دوم: مراحل ترجمه	۱۳
فصل سوم: ویژگی‌های ترجمه خوب و مترجم ماهر	۲۱
فصل چهارم: مقوله‌های ساختار دستوری در ترجمه	۲۹
فصل پنجم: کلمه، کلام، معنا	۳۷
فصل ششم: انواع ترجمه	۴۵
فصل هفتم: مقوله‌های فرهنگی و اجتماعی در ترجمه	۶۷
فصل هشتم: ترجمه متون مذهبی	۷۱
فصل نهم: نقد و ارزیابی ترجمه	۷۷
فصل دهم: تئوری‌های ترجمه	۸۱
فصل یازدهم: مترجمین شاخص ایرانی	۸۵
فصل دوازدهم: نمونه‌هایی از ترجمه	۹۵
فصل سیزدهم: تمرین‌های ترجمه متون ادبی، سیاسی، اقتصادی، علمی	۱۱۹
منابع	۱۴۹

فصل اول

تعریف ترجمه

ترجمه در لغت عبارت است از تغییر یک حالت یا شکلی از زبان به حالت یا شکل دیگر به منظور برگرداندن آن به زبان خود و یا دیگری بدون کوچک‌ترین افزایش یا کاهش در صورت، معنا، سبک و تأثیر آن.

شخصی که عملاً درگیر کار ترجمه است را مترجم (Translator) می‌نامند و علمی که اصول و روش ترجمه را مورد مطالعه قرار می‌دهد، علم ترجمه‌شناسی (Translatology) می‌نامند و به شخصی که آگاه به این علم بوده و یا آن را مطالعه می‌کند، ترجمه‌شناس (Translatologist) اطلاق می‌شود.

در فرهنگ لغات عمید نیز ترجمه اینگونه تعریف شده است: «تفسیر، نقل مطلبی از زبانی به زبان دیگر و به معنی ذکر سیرت و اخلاق و نسب کسی است». فرهنگ لغت مریام یا وبستر، ترجمه را «تغییر یک حالت یا شکل به حالت یا شکل دیگر» معنی کرده است.

جی سی کتفورد J.C.Catford (۱۹۶۵):

«جایگزینی مواد متنی یک زبان با مواد متنی برابر، در زبان دیگر».

J.C.Catford (1965):

Translation is the replacement of textual material in one language by equivalent textual material in another language

یوجین نایدا Eugene Nida (۱۹۶۹):

«ترجمه عبارت است از پیدا کردن نزدیک‌ترین معادل طبیعی پیام زبان‌دهنده (زبان مبدأ)

در زبان دیگر (زبان مقصد). نخست از لحاظ معنایی و دوم از لحاظ سبک».

Nida (1969):

Translating consists of reproducing the receptor language to the closest natural equivalent of the source language message. First in terms of meaning and secondary in terms of style.

پیتر نیومارک (Newmark ۱۹۸۸):

«ترجمه، فنی است که یک پیام نوشتاری در زبانی را با همان پیام در زبان دیگر جایگزین می‌کند».

Peter Newmark (1988):

Translation is rendering the meaning of a text into another language in the way that the author intended the text.

سِرِوانتِس Cervantes (۱۵۴۷):

«یک ترجمه مثل پشت قالی فقط می‌تواند طرح کار را نشان دهد».

کوفسکی Maykovsky (۱۹۸۳):

«ترجمه نه تنها یک هنر است بلکه یک هنر عالی است»

اهمیت ترجمه

ترجمه به‌عنوان دادوستد اندیشه و سخن میان زبان‌ها، ملت‌ها و کشورهای مختلف، از جمله فعالیت‌های ضروری بشر است. اهمیت ترجمه را می‌توان در موارد بسیاری از جمله موارد زیر برشمرد.

انتقال علم و دانش و پیشرفت علمی، تکنولوژی و فن، مطبوعات، بازرگانی بین‌المللی، ارتباط دولت‌ها، ادبیات، فرهنگ، اقتصاد، صنعت توریسم، هنر و.....

همچنین ترجمه در تمامی حوزه‌ها از جمله شبکه ارتباطات، سازمان‌های مطبوعاتی بین‌المللی، بخش جراید و رادیو و تلویزیون، مأموریت‌های دیپلماتیک و دولت‌های تمام کشورها، در کنفرانس‌های بین‌المللی، شرکت‌های صادرات و واردات، ادارات نظامی و استودیوهای فیلم‌سازی و... نقش پررنگی دارد.

Significance of Translation

The significance of translation in our daily life is multidimensional and extensive:

Transfer of science and knowledge, technology, press, international commercial, relationship between the countries, literature, culture, economy, art, tourism industry,...

تاریخ ترجمه

رد پای ترجمه به سه هزار سال قبل از میلاد و دوران پادشاهی مصر باستان می‌رسد که در سنگ نوشته‌ها یافت می‌شود. اما شروع ترجمه به صورت رسمی به حدود سال ۲۴۰ قبل از میلاد بر می‌گردد که لیویوس آندریکوس (Livius Andronicus) متن «ادیس» اثر هومر را از یونان به لاتین برگرداند. در قرن دوم قبل از میلاد نیز ترجمه تورات توسط هفتاد تن از علمای یهودی و ترجمه انجیل به زبان‌های مختلف و به روش (کلمه به کلمه) انجام شد. در قرون وسطی (قرن ۴ تا ۱۴) ترجمه در اروپای غربی منحصر به مباحث، مقالات و متون مذهبی بود. در قرن نهم و دهم میلادی در بغداد مرکزی به نام «دارالحکمه» دایر شد که در واقع مرکز ترجمه آثار کلاسیک یونانی به زبان عربی بود و عده زیادی از این مترجمان ایرانی بودند. در قرن دوازدهم که با فتح اسپانیا به دست مسلمانان، اسلام و غرب در تماس با هم قرار گرفتند، مرکزی برای ترجمه آثار اسلامی به زبان لاتین و آثار یونانی به عربی در آنجا دایر شد.

با پیدایش رنسانس پرداختن به کار ترجمه در جوامع فرهنگی اروپای غربی از هر سو رواج گرفت. در این دوران، ترجمه انجیل از معضلات عمده به شمار می‌رفت. اولین ترجمه کامل از انجیل به زبان انگلیسی و توسط ویکلیف بین سال‌های (۱۳۸۰ تا ۱۳۸۴) میلادی به عمل آمد. تا قبل از قرن نوزدهم عمده مطالب ترجمه شده به مسائل مذهبی، ادبیات، یا فلسفه مربوط می‌شوند. در قرن نوزدهم ترجمه به عنوان وسیله‌ای یک‌جانبه جهت ارتباط بین دانشمندان و متفکران دنیا نقش ایفا می‌کرد و قرن بیستم نقش ترجمه به مراتب بیشتر شد. تا جایی که آن را «عصر ترجمه» لقب دادند.

در ایران، ترجمه متن از زمان هخامنشیان آغاز شد. وسعت شاهنشاهی هخامنشیان و ارتباطات کتیبه‌های هخامنشیان و ارتباط آنها با سرزمین‌های دیگر، ترجمه را امری لازم ساخت. در مراکز علمی عصر ساسانیان، مانند سلوکیه، تیسفون و جندی شاپور، آثار فراوانی

از زبان‌های گوناگون متداول در آن روزگار همچون سانسکریت، یونانی، لاتینی و سریانی به پهلوی ترجمه می‌شد. ترجمه در ایران با کتاب‌های درسی دارالفنون به اوج خود رسید و کتب درسی خارجی مختلفی در زمینه علوم، ادبیات، تاریخ، پزشکی و غیره ترجمه شدند. پس از مدتی به توصیه عباس میرزا به ترجمه آثار ادبی نیز پرداختند. البته قابل ذکر است که از آنجا که محصلین بیشتر به فرانسه اعزام می‌شدند، زبان فرانسه در کشور رایج شد و با گستردگی آن نه تنها آثار نویسندگان فرانسوی، بلکه آثار ادبی دیگر زبان‌های اروپایی مثل آلمانی، روسی، لهستانی، مجاری، اسپانیایی و پرتغالی نیز به فارسی برگردانده شد. بسیاری از نخستین مترجمان آثار اروپایی، دانش‌آموختگان دارالفنون بودند. مهم‌ترین آنها محمد حسن خان بود که به اعتمادالسلطنه معروف است. وی رئیس اداره جدیدی در دولت به نام «دارالترجمه» بود که هدفش هماهنگ کردن و سرپرستی کار ترجمه‌هایی بود که در عهده نظارت دولت بود.

چندی نگذشت که ترجمه به سوی رشته‌هایی چون تاریخ، سیاست و ادبیات کشیده شد. تا پیش از پایان سده نوزدهم، بخش قابل ملاحظه‌ای از علوم و هنرهای اروپایی از طریق ترجمه در دسترس ایرانیان قرار گرفت و ترجمه ادبی برخی آثار اروپایی به حرکت‌های تازه‌ای با هدف امروزی ساختن ادبیات فارسی انجامید. به بیان کلی‌تر ترجمه مبنای بسیاری از پژوهش‌های فلسفی، دوراندیشی فرهنگی، فعالیت‌های اجتماعی و برنامه‌های سیاسی ایران در سرتاسر سده بیستم قرار گرفته است.

ترجمه ابزار اصلی آشناسازی ایرانیان با اندیشه‌های نو، مکتب‌های فکری و روندهای ادبی و نیز از مؤلفه‌های لازم حرکت به سوی تجددگرایی بوده است و در نتیجه با اشتیاق و جدیتی بی‌سابقه در تاریخ زبان فارسی دنبال شده است.

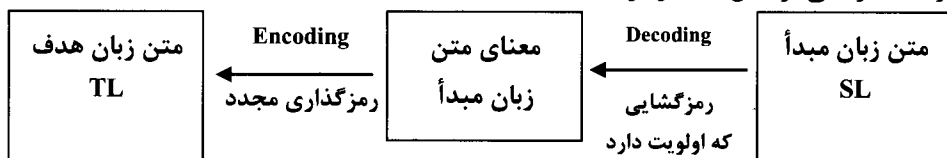
در حال حاضر، ترجمه در ایران همچنان بخش مهمی از مطالعات دانشگاهی و کارهای حرفه‌ای را که با زبان‌های خارجی سر و کار دارد تشکیل می‌دهد و به عنوان وسیله‌ای برای ارتباط‌های اجتماعی، فرهنگی و ادبی میان ایران و بقیه جهان به ویژه با توجه به تنگناهای اخیر بر تجارت و مسافرت، نمود برجسته‌ای پیدا کرده است. دکتر عبدالحسین آذرنگ در کتاب خود با عنوان «تاریخ ترجمه در ایران» با یک عنوان فرعی از دوران باستان تا پایان عصر قاجار، تاریخ مفصلی از ترجمه در ایران را روایت کرده است.

فصل دوم

مراحل ترجمه

ترجمه در واقع فرایندی ذهنی است که با دانش، روح و روان، شخصیت، خاطرات، آگاهی و تجربیات مترجم رابطه نزدیک دارد. مترجم در امر ترجمه تلاش می‌کند تا بهترین شکل و بیان را به محتوای پیام با رعایت امانت داری بدهد. زبان اول را زبان مبدأ (Source Language) یا (SL) و زبان بعدی را زبان مقصد (Target Language) یا (TL) می‌گویند.

در واقع ترجمه با رمزگشایی (decoding) یعنی درک معنای متن در زبان مبدأ، و بیان همان معنا به کمک واژه یا جمله‌ای در زبان مقصد را رمزگذاری (encoding) می‌گویند. فرایند ترجمه با دانش زبانی مترجم و شناخت او از ساختارها و معنی‌شناسی و کاربردشناسی هر دو زبان مبدأ و مقصد، اطلاعات عمومی و تخصصی او، قوه ادراک و شناخت او از جهان و آگاهی او از انواع جنبه‌های تعامل ارتباطی بین انسان‌ها نظیر سن، جنسیت، نژاد، مذهب، نسبت، شغل، موقعیت مکانی و زمانی و غیره مرتبط است. مترجم در امر ترجمه، از ابتدا تا انتها باید با دقت چند مرحله را پشت سر بگذارد تا بتواند ترجمه درستی از متن مبدأ را ارائه کند.

Input → Analysis → Comprehension → Image Formation → Code Switching
→ Contextualization → Equivalence → Synthesis → Manipulation → Production

مرحله اول: متن نوشتاری (Written Text)

در مرحله نخست، مترجم متن را به صورت شفاهی (Oral)، نشانه و علامت (Sign) دریافت می‌کند (Input) و باید بتواند موضوع متن را با نگاهی اجمالی به آن تشخیص دهد و ارزیابی کند که آیا درباره این موضوع، اطلاع، آگاهی و دانش کافی را در رابطه با واژگان تخصصی و معادل آن در زبان مقصد دارد یا خیر. چون متون میتوانند ادبی (شعر، نمایش نامه، استعارات، آرایه‌های ادبی)، تخصصی، (مرتبط به رشته خاصی مثل کشاورزی پزشکی مهندسی) و غیره باشند. و یا متون عمومی که معمولاً مخاطب عادی را در بر می‌گیرند. در ترجمه غیر ادبی، یعنی ترجمه متون فنی یا غیر فنی، شاید تسلط به زبان مادری در حد متوسط کافی باشد. اما در ترجمه ادبی، یعنی ترجمه داستان، شعر، مقاله، نمایشنامه و آثاری از این قبیل، فقط کسی باید اقدام به ترجمه کند که با همه جنبه‌های این زبان آشنایی داشته باشد.

مرحله دوم: درک مطلب (Comprehension)

در این مرحله تسلط بر قواعد دستوری، ساختار گرامری و معنای دقیق واژگان و نو واژه‌ها ضرورت دارد. مترجم باید با اصطلاحات، جمله‌بندی‌ها، کنایه‌ها، ضرب‌المثل‌ها و خصوصیات زبان مکالمه و مکتوب و نحوه‌ی بیان مفاهیم مختلف آشنا باشد و از وجوه اشتراک و اختلاف آنها آگاه باشد.

مرحله سوم: تحلیل (Analysis)

این مرحله به تجزیه و آنالیز گرامری متن می‌پردازد. یعنی فاعل، مفعول، فعل، قید و دیگر اجزای جمله مشخص میگردد و یکی از مراحل بسیار مهم در ارتباط با معنا میباشد. چرا که تا مترجم متوجه نشود کننده کار یا فاعل کیست و چه کاری برای چه کسی با چه شرایطی انجام میشود، نمیتواند درک درستی از محتوا داشته باشد. حتی در این مرحله بخش‌های مختلف با خطوطی از هم جدا می‌شوند (اسلش‌گذاری) تا درک صحیح تری به مترجم بدهند. مترجم برای پی بردن به پیام اول باید ساختار گرامری آن را تجزیه و تحلیل کند و معنی لغات و رابطه دستوری بین آنها، نظیر فعل و فاعل، اسم و صفت، مسند و مسندالیه، مضاف و مضاف‌الیه و غیره را شناسایی کند. تحلیل دستوری ترجمه (Structural Analysis)،

ضرورت دارد. البته تحلیل کلام (Discourse Analysis) نیز در این قسمت اهمیت بسیار دارد و این یعنی، مترجم باید ببیند گوینده و شنونده دقیقاً چه کسانی، کجا و با چه نسبتی با هم هستند. منظورشان از انتخاب این یا آن واژه، جمله یا اصطلاح بخصوص چیست و برای درک این مطلب بافت اجتماعی (Social Context) اهمیت پیدا می‌کند

مرحله چهارم: تصویرسازی (Image formation)

تصویری از ویژگی‌ها و توصیفات بیان شده در متن در ذهن مترجم شکل می‌گیرد. مثلاً در متنی که به توصیف یک صحنه تصادف می‌پردازد و ماشینی از گوشه انتهایی سمت چپ به ماشین دیگری برخورد می‌کند... و یا دامنی با رنگ گل بهی که در قسمت وسط آن چند لایه تور سفید به شکل چند چین ساده روی هم قرار می‌گیرند... در اینگونه متون توصیفی که حواس دیداری، شنوایی، لامسه و بویایی را تحریک می‌کند و در ذهن مترجم تصویر خاصی را بر می‌انگیزد، از اهمیت بسیاری برخوردار می‌شود.

کار ترجمه کاری دوسویه است یعنی ایجاد ارتباط و انتقال پیام و اطلاعات.

✓ مرحله اول تا چهارم را جزء فرایند دریافتی (Reception) تقسیم‌بندی می‌کنیم و مراحل بعد از این در بخش فرایند تولیدی (Production) قرار می‌گیرند.

مرحله پنجم: جا به جایی (Codeswitching)

در این مرحله پیام درک شده و دریافتی به زبان مقصد، با رعایت ساختار، کلمات رایج، فرهنگ، مذهب و غیره برگردانده می‌شود و بهترین معانی با رعایت اصل امانت داری انتخاب می‌گردد.

مرحله ششم: معادل‌یابی (Equivalence)

مترجم تلاش می‌کند بهترین معادل را انتخاب کند و در اینجا باید مراقب واژه‌های هم‌نشین (Collocations) بود که معمولاً به صورت استاندارد در کنار هم قرار می‌گیرند. عبارت‌هایی نظیر (بستگی داشتن به)، (تفر داشتن از)، (جلسه تشکیل دادن)، (به راه انداختن).

معنای اولیه و ثانویه لغات برای یافتن معادل مناسب مهم است.

به عنوان مثال:

Skilled

ماهر، دارای مهارت، باتجربه، حرفه‌ای

Unskilled	غیرماهر، غیرحرفه‌ای، ناشی
Untrained	آموزش‌ندیده، ناشی، تربیت‌نشده، کلاس‌نرفته، غیرماهر
Benefits	مزایا، حقوق، پاداش‌ها، فواید
Fair	عادل، منصف، سفید و روشن، نمایشگاه، زیبا

مرحله هفتم: بافت‌گذاری (Contextualization)

لازم است معادل‌هایی را که در فرهنگ لغت برای یک کلمه خاص پیدا میکنیم در متن و بافت آن قرار بگیرند. مثلا کلمه (Spring) به چهار معنای مختلف بهار، چشمه، فنر و پریدن می‌باشد و در جمله (The cat springs) فقط معنای پریدن در کنار کلمه گربه و بافت، معنی می‌دهد. پس کلمات در کنار کلمات دیگر و در همسایگی با جملات و در یک متن و بافت، معنا و معادل خاصی را می‌پذیرند.

واژه (Get) یعنی به دست آوردن، گرفتن، کسب کردن و غیره. اما در عبارتی مانند (Get on the bus) این عبارت به معنای: سوار شدن اتوبوس می‌باشد.

اصطلاحات (Idioms) به یک چیز خاص، شغل خاص، یا عمل و وضعیت خاص دلالت می‌کنند. با مراجعه به فرهنگ‌های عمومی یا فرهنگ‌های مخصوص اصطلاحات و ضرب‌المثل‌ها (مانند امثال و حکم مرحوم علی‌اکبر دهخدا و دیگر منابع یک‌زبانه و دوزبانه یا سه‌زبانه) می‌توان معادل مناسب را در زبان فارسی برای آن پیدا کرد. مانند:

To get on	سوار شدن
To get off	پیاده شدن
To call off	لغو کردن
To take off	بلند شدن هواپیما از زمین
To give a call	زنگ زدن به کسی
No pain, no gain	نابرده رنج گنج میسر نمی‌شود
Look before you leap	بی‌گدار به آب نزن
Strike while the iron is hot	تا تنور داغ است نان را بپسبان

مرحله هشتم: ترکیب (Synthesis)

تمام معادل‌ها و ساختار معنا در اینجا با هم یکدست میشوند و کنار هم قرار میگیرند و

اصول ساختاری دستوری زبان مقصد در آن لحاظ میگردد.

مرحله نهم: دستکاری (Manipulation)

مترجم‌های متفاوت سبک‌های مختلفی از ترجمه را ارائه میکنند و از یک متن زبان مبدا، چند متن زبان مقصد با شیوه و سبک بیان متفاوت ایجاد میشود. یک مترجم از راهکارهای خاص خود برای ترجمه‌ی معانی و مفاهیم متن استفاده می‌کند و دیگری از ساختار دستوری ویژه‌ای در ترجمه بهره میگیرد. سن، تجربه، ویژه‌گی‌های شخصیتی و جنسیتی مترجم در کنار دانش نسبی وی در زمینه‌ی مطلب مورد ترجمه اهمیت دارد. تناظر صوری (Formal Correspondence) یعنی انطباق فرم یک ساختار از زبان مبدا و معادل آن در زبان مقصد که بعضی از مترجمین تلاش میکنند در انتقال پیام، شکل ظاهری آن را هم به خوبی حفظ کنند که این در مقوله شعر به خصوص اشعار حافظ با قافیه‌های هم آهنگ کار بسیار دشواری است که توانایی‌های مترجمین را آشکار می‌سازد. اینجاست که مهارت هنری و علمی یک مترجم با بهره‌گیری از توان شخصی، فن بیان و الهامات شهودی آشکار میگردد.

سبک، شیوه بیان رسمی، غیررسمی، ادبی، کوچه بازاری، لفظ قلم یا کتابی، محاوره‌ای، علمی، فنی، خشک، طنزآمیز، کنایه‌آمیز و غیره مترجمین را از یکدیگر متمایز می‌کند. مانند سبک نویسندگانی چون آل احمد، جمالزاده، صادق هدایت، چخوف، بالزاک، دیکنز و غیره.

مرحله دهم: ویرایش (Editing)

گاهی پیوستگی ساختاری (Cohesion) بین جمله‌ها و پیوستگی معنایی (Coherence) دچار مشکل میشود.

علامت‌گذاری نادرست و یا عدم استفاده علامت مناسب مانند ویرگول، نقطه، علامت سؤال و غیره ترجمه را با مشکل جدی روبرو می‌سازد.

تلفظ صحیح واژه‌ها، عبارت‌ها و جمله‌های زبان خارجی، چه از لحاظ علمی و چه از لحاظ روانی، کاملاً ضروری است.

ترجمه تصحیح شده، ویرایش شده و نهایی باید جمله‌ای صحیح، سلیس، طبیعی و مأنوس باشد به طوری که هیچ خواننده و یا شنونده‌ای متوجه نشود که جمله فارسی در واقع